

Nr 65.

Af herr **Åkerberg**, i anledning af *Kungl. Maj:ts förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor, såvidt angår rubrikerna 88 och 89 frö m. m.*

Det är först under de senaste åren man kommit till full visshet om det svenska klöfver- och gräsfröets öfverlägsenhet framför det utländska genom de högre skördar, som vinnas då man använder frö af förstnämnda slag, och detta icke allenast i norra och mellersta Sverige utan äfven i de sydligaste provinserna. I afseende på rotfruktsfrö har man kommit till samma resultat och hvad de slag af trädgårdsfrö, som lämpa sig för fröodling inom vårt land, beträffar, uppgifves att försök därmed utfallit till fördel för det inhemska.

Att, såsom från vissa håll påstås, vi själfva icke kunna producera vårt behof af klöfverfrö, är icke sant. Förhållandet är nämligen, att vår klöfverfröodling kan när som helst ökas i hvilken erforderlig utsträckning som helst, emedan fröodlaren endast behöfver minska arealen för höskörd och afsätta större areal af klöfver- och gräsvallarne till mognad. Att detta icke redan skett i sådan utsträckning, att hela landets behof af frö kunnat tillgodoses, beror hufvudsakligen därpå, att man kunnat köpa frö billigare från utlandet, hvarest produktionskostnaderna ställa sig betydligt lägre, därigenom att man i sydligare belägna länder och med tidigare växande klöfverarter *samma år* af sin jord först erhåller en höskörd och därefter en andra skörd af frö, då vi däremot få nöja oss med enbart fröskörd eller höskörd.

Då klöfverfröodlingen lämpar sig bäst för det mindre jordbruket och den mindre bördiga jorden, får man söka orsaken häruti till det kända förhållandet, att man i våra sydligaste provinser icke nämnvärdt

sysselsätter sig med nämnda odling utan föredrager att inköpa sitt behof af frö från utlandet, där det erhålles billigast.

Detta tillvägagående har således förorsakat, att icke allenast stora kapitaler onödigtvis gått till utlandet, utan äfven, enligt min och många andras åsikt, att man, trots utmärkta betingelser i öfrigt, icke erhållit synnerligt rika klöfverskördar.

Min mening är därför, att den svenska fröodlingen bör af statsmakterna skyddas mera än hittills, och min öfvertygelse är att, om en så ringa tull som 20 öre per kilogram rödklöfverfrö och 10 öre per kilogram af andra fröslag skulle åsättas, detta visserligen icke till en början kunde förhindra importen, men den skulle säkerhetsställa den inhemska fröodlingen, så att den så småningom erhöle kraft att undantränga den utländska konkurrensen.

På grund af hvad jag sålunda anfört, får jag vördsammast hemställa,

att Riksdagen ville med anledning af Kungl. Maj:ts proposition nr 69 med förslag till förordning med tulltaxa för inkommande varor besluta den ändring i förberörda förslag, att rubrikerna nr 88 och 89 erhöle följande lydelse:

Frö:

88 rödklöfver	1 kg.	kr. 0,20
89 andra slag, ej särskildt nämnda ..	1 » »	0,10
samt att linfrö äfvensom fröstoft (sporer) finge fritt införas.		

Stockholm den 16 mars 1910.

Knut Åkerberg.